

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH

Cardenal-administrador apostòlic de l'Arquebisbat de Barcelona

L'Any Sant de la Misericòrdia

Amb motiu de l'anunci oficial de l'Any Sant, es va fer aquesta foto del Sant Pare davant la Porta Santa, que s'obrirà el 8 de desembre

Dimarts que ve, solemnitat de la Immaculada Concepció, comença la celebració de l'Any Sant extraordinari de la Misericòrdia, convocat pel papa Francesc amb una butlla que comença amb les paraules: «Jesucrist és el rostre de la misericòrdia de Déu Pare.»

Els anys sants o els jubileus ordinaris se celebren cada vint-i-cinc anys, mentre que els extraordinaris es proclamen en ocasió d'algun esdeveniment par-

ticular i poden durar des d'uns pocs dies fins a tot un any. En aquest cas, el jubileu es perllongarà fins al final de l'actual any litúrgic, és a dir, fins al 20 de novembre de 2016, festa de Crist Rei de tot el món. El costum de proclamar jubileus extraordinaris començà al segle XVI i els últims anys sants extraordinaris del segle XX foren els de 1933, proclamat per Pius XI amb motiu del dinovè centenari de la Redempció, i

1983, per sant Joan Pau II amb motiu dels 1.950 anys de la Redempció.

Aquestes referències ens mostren el caràcter veritablement extraordinari d'un any jubilar, que es caracteritza per uns dons espirituals especials, sobretot la indulgència plenària o remissió de la culpa dels pecats, que és també aplicable als fidels difunts. El papa Francesc, d'acord amb la doctrina sobre l'Església del Concili Vaticà II —de la conclusió del qual farà dins de pocs dies cinquanta anys—, ha volgut que el jubileu se celebri també a totes les Esglésies locals i que a totes les catedrals s'obri també l'anomenada *porta santa*, que és a Roma un dels principals símbols jubilars.

La nostra arxidiòcesi de Barcelona ja està preparada per unir-se a aquesta celebració, que s'emmarca perfectament amb la pastoral missionera i evangelitzadora que ha marcat el nostre caminar com a Església diocesana els darrers anys. La misericòrdia de Déu és un concepte fonamental en el magisteri del papa Francesc. La nostra comunitat desitja sintonitzar-hi, aplicant amb tota fidelitat les disposicions que ja ha donat el Papa. A la carta pas-

toral per al present curs pastoral, que he titulat *Sigueu misericordiosos*, he recordat que totes les accions eclesials que fem els cristians han de sorgir d'un cor misericordiós. A la nostra catedral s'obrirà també una *porta santa* i s'hi facilitarà especialment —i a tots els altres temples de la diòcesi— la celebració del sagrament de la reconciliació.

Ja sabeu que el Papa ha concedit que durant tot el jubileu tots els sacerdots puguin absoldre en confessió el pecat de l'avortament. I ha donat disposicions especials perquè les persones grans o malaltes, que sovint no poden sortir de casa, puguin guanyar la indulgència jubilar des de casa seva complint les condicions habituals. També ha determinat que els cristians i les cristianes que són a la presó puguin fer-ho a les capelles dels centres penitenciaris. Us invito, a tots els diocesans, a entrar en aquesta celebració jubilar per posar en pràctica les accions del nostre Pla Pastoral amb motiu d'aquest Any Sant i realitzar les obres de misericòrdia, tant les corporals com les espirituals.

ACTUALITAT

Missa en acció de gràcies pel cardenal a la Sagrada Família

Benvolguts germans i germanes en Crist,

Després que el nostre Sant Pare Francesc ha acceptat la renúncia al govern de l'arxidiòcesi de Barcelona al nostre senyor cardenal arquebisbe, Dr. Lluís Martínez Sistach, i abans de l'inici del ministeri pastoral del nou arquebisbe, em plau convidar-vos —en nom propi i del Consell Episcopal— el diumenge 13 de desembre a les 17 hores, a la Basílica de la Sagrada Família, per pregar junts en l'Eucaristia dominical com a família diocesana.

Ho farem donant gràcies al Senyor pel ministeri episcopal del nostre senyor cardenal arquebisbe Lluís, qui al llarg de quasi dotze anys ha servit la nostra Església de Barcelona, després d'haver-ho fet a les esglésies germanes de Tortosa i Tarragona, a més d'haver exercit el ministeri sacerdotal i episcopal com a bisbe auxiliar a la nostra arxidiòcesi.

Per aquest motiu, serà bo que, tots els qui ho desitgeu i us sigui possible, us feu presents aquest dia a la Sagrada Família representant les parròquies,

comunitats i grups cristians, per fer aquest signe de comunió i afecte envers qui ha estat el nostre pastor diocesà i, entorn d'ell, viure i celebrar la nostra unió amb Crist, a qui ha representat com a cap i pastor durant anys entre nosaltres, tot confirmant-nos en la fe catòlica i apostòlica.

Serà aquest un moment privilegiat per sentir-nos Església i animar-nos al seguiment de Jesucrist, experimentar el goig de ser comunitat de germans i reafirmar-nos una vegada més en la nostra identitat de deixebles missioners que estan disposats a anunciar el Senyor, vivint a fons l'Evangelí en el cor del nostre poble.

† Sebastià Taltavull Anglada
Bisbe auxiliar de Barcelona

ENTREVISTA

Un lleidatà il·lustre

JOSEP MASABEU

El pedagog i historiador Josep Masabeu, president de l'ONG Braval, en el llibre *Escrivà de Balaguer a Catalunya, 1913-1974* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat), planteja la relació de Catalunya amb un sant que va viure moments molt destacats de la seva vida a casa nostra. «Sant Josepmaria sempre es va considerar "més de Lleida que de cap altre lloc"», assegura Masabeu. Aquest estudi detalla les 37 estades que va fer i els 130 llocs on va ser.

Per què el van marcar Montserrat i la Mercè?

Per la devoció a la Mare de Déu. A Montserrat va trobar el suport, la comprensió i l'escalf en moments de greus contradiccions als anys 40. A més, sant Josepmaria tenia una diabetis molt dura que es va curar de cop el 27 d'abril de 1954, i ell sempre va considerar que era un favor de la Mare de Déu de Montserrat. A la Mare de Déu de la Mercè li va encomanar durant molts anys la solució jurídica de l'Opus Dei.

Com definiria la seva amistat amb l'abat Escarré?

L'abat Escarré i ell es van conèixer personalment el 20 de maig de 1942 i la seva relació va ser molt fluida durant tota la seva vida. A partir d'aquell moment, sant Josepmaria passava per Montserrat moltes vegades i l'abat Escarré l'anava a veure quan anava a Madrid. Estan documentades 45 trobades entre tots dos. Hi ha una àmplia correspondència.

Per què sent una gran devoció per sant Josepmaria?

El vaig conèixer personalment en les estades que va fer a Catalunya el 1972, 1973 i 1974. Va ser una relació personal que sempre més he recordat. Per això, quan va morir el 1975, d'una manera molt natural vaig començar a demanar-li favors i encomanar-li les coses, i així ha anat creixent la meua devoció.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Quan els petits viuen la mort

Celebració de les exèquies d'una senyora quasi centenària. Era una persona molt estimada. S'aplegaren les diverses generacions dels seus descendents. Néts i besnéts, els més petits, d'onze o dotze anys, van llegir les pregàries. Acabada la celebració, un dels besnéts plorava amb un plor contingut i sentit. Era la primera vegada que vivia de prop la mort d'una persona de la família. El seu pare l'acompanyava i compartia el moment amb ell, en un silenci carregat de sentit i amb poques paraules, les necessàries.

Convé normalitzar el fet de la mort entre els infants: integrar la mort i el seu misteri en el procés de la vida. No hem de tenir por que s'hi apropin des de les persones properes i estimades i així coneguin i aprenguin a mirar el moment del traspàs definitiu amb els ulls de la fe. Aprendre a conviure amb la mort, companya de la vida, des de l'experiència de l'absència i l'enyor d'aquestes persones. Aprendre a no deixar-se portar per la desesperança, a entrar en el propi silenci interior que porti a preguntes, segons l'edat, que pas a pas ajudin a cercar i donar sentit a la vida. És important ajudar-los a fer el dol, acompanyant-los en el plor

i en el silenci i deixant-los espai i temps per a la intimitat... Tant de bo que amb el temps ajudin a estimar la vida, a no témer la mort i a trobar la pau dels qui se saben en mans de Déu Pare.

No hem d'estalviar, doncs, en general, la presència dels infants als darrers comiats i la seva participació: fent una de les lectures, proposant una pregària, compartint un record especial... Són bons moments d'apropament a la mort amb serenitat, moments per viure i assumir la partença de la persona estimada, de plorar amb els qui ploren, d'encomanar a Déu, amb la nostra pregària, el germà que ha acabat el seu pelegrinatge per la terra, de demanar que prop d'Ell intercedeixi per nosaltres. Són bons moments d'aproximació confiada als altres, de fer família donant vida a l'amor, de sentir-se comunitat que confia a participar en la mort del Senyor per participar, també, en la seva resurrecció, de demanar forces per seguir caminant, de seguir Jesús estimant en la llibertat, amb la pau i l'amor dels fills i filles de Déu Pare. «I si nosaltres hem estat units a ell per aquesta mort semblant a la seva, també ho estarem per la seva resurrecció» (Rm 6,5).

CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE

Celebrar la Misericòrdia

Per tal de poder aprofitar al màxim les possibilitats del Jubileu, el Consell Pontifici per a la Promoció de la Nova Evangelització ha editat uns subsidis pastorals.

Són vuit llibrets sobre diversos temes relacionats amb la misericòrdia, amb suggeriments per a subratllar aquesta dimensió en les celebracions litúrgiques:

1. *Celebrar la Misericòrdia.*
2. *Els Salmes de la Misericòrdia.*
3. *Les Paràboles de la Misericòrdia.*
4. *Les Obres de Misericòrdia corporals i espirituals.*
5. *La confessió, sagrament de la Misericòrdia.*
6. *La Misericòrdia en els Pares de l'Església.*
7. *Els Papes i la Misericòrdia.*
8. *Els sants i la Misericòrdia.*

Els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya, conscients de la importància que aquests subsidis arribin als fidels de casa nostra, ha encarregat al Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona la publicació en català.

Animem, doncs, les diòcesis, paròquies, comunitats, moviments... a fer ús d'aquests materials que considerem ben útils com a eina pedagògica per a viure amb el màxim fruit pastoral aquest Any Sant de la Misericòrdia.

Lectures missa diària i santoral

7. □ Dilluns (litúrgia hores: 2a setmana) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Ambròs o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església. Sant Eutiquià, papa (275-283) i màrtir; santa Fara, abadessa.

8. □ † Dimarts [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev.; fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dijous (□ Terrassa) [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, verge i màrtir (s. III). Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació. Santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer. Sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 19 / Lc 17,10-13]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610). Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic). Sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinià); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. ■ † Diumenge vinent, III d'Advent. (litúrgia hores: 3a setmana) [So 3,14-18a / Sl: Is 12,2.3-4bcd.5-6 / Fl 4,4-7 / Lc 3,10-18]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

DIUMENGE II D'ADVENT

Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriósament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins als boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

Salm responsorial (125)

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,4-6;8,11)

Germans, sempre que prego per vosaltres, la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapigüeu apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

✠ Evangeli segons sant Lluc (Lc 3,1-6)

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà, ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la seralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalén, despójate de tu vestido de luto y aflicción y vístete las galas perpetuas de la gloria que Dios te da, envuélvete en el manto de la justicia de Dios y ponte en la cabeza la diadema de la gloria del Eterno, porque Dios mostrará tu esplendor a cuantos viven bajo el cielo. Dios te dará un nombre para siempre: «Paz en la justicia» y «Gloria en la piedad». Ponte en pie, Jerusalén, sube a la altura, mira hacia el oriente y contempla a tus hijos, reunidos de oriente a occidente a la voz del Santo, gozosos invocando a Dios. A pie se marcharon, conducidos por el enemigo, pero Dios te los traerá con gloria, como llevados en carroza real.

Dios ha mandado abajarse a todos los montes elevados y a las colinas encumbradas, ha mandado llenarse a los barrancos hasta allanar el suelo, para que Israel camine con seguridad, guiado por la gloria de Dios. Ha mandado al bosque y a los árboles aromáticos hacer sombra a Israel. Porque Dios guiará a Israel con alegría a la luz de su gloria, con su justicia y su misericordia.

Salmo responsorial (125)

R. El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.

Quando el Señor cambió la suerte de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Que el Señor cambie nuestra suerte, / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 1,4-6;8,11)

Hermanos: Siempre que rezo por todos vosotros, lo hago con gran alegría. Porque habéis sido colaboradores míos en la obra del Evangelio, desde el primer día hasta hoy. Ésta es mi convicción: que el que ha inaugurado entre vosotros una empresa buena la llevará adelante hasta el día de Cristo Jesús.

Testigo me es Dios de lo entrañablemente que os echo de menos, en Cristo Jesús. Y ésta es mi oración: que vuestro amor siga creciendo más y más en penetración y en sensibilidad para apreciar los valores. Así llegaréis al día de Cristo limpios e irreprochables, cargados de frutos de justicia, por medio de Cristo Jesús, a gloria y alabanza de Dios.

✠ Evangelio según san Lucas (Lc 3,1-6)

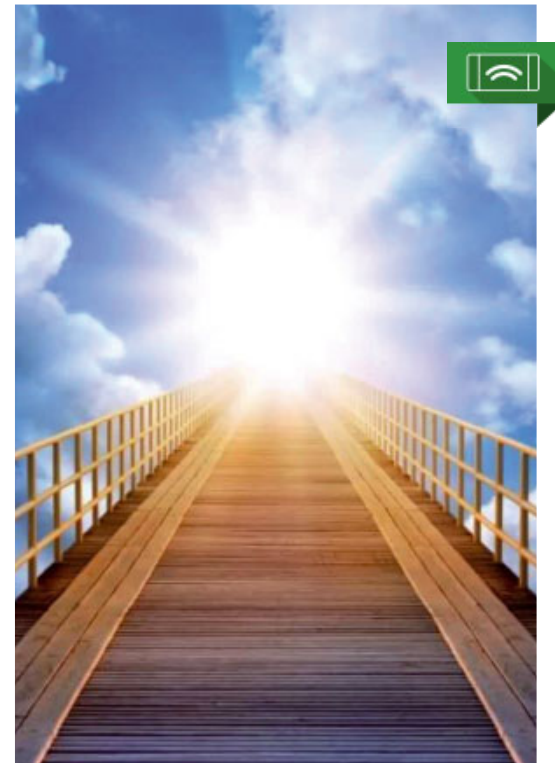
En el año quince del reinado del emperador Tiberio, siendo Poncio Pilato gobernador de Judea, y Herodes virrey de Galilea, y su hermano Felipe virrey de Iturea y Traconítida, y Lisanio virrey de Abilene, bajo el sumo sacerdocio de Anás y Caifás, vino la palabra de Dios sobre Juan, hijo de Zacarías, en el desierto.

Y recorrió toda la comarca del Jordán, predicando un bautismo de conversión para perdón de los pecados, como está escrito en el libro de los oráculos del profeta Isaías: «Una voz grita en el desierto: Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos; elévense los valles, descíendan los montes y colinas; que lo torcido se enderece, lo escabroso se iguale. Y todos verán la salvación de Dios.»

COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

Tothom veurà la salvació de Déu

El text del l'evangeli d'avui sorprèn per la seva solemnitat. Es tracta d'un quadre històric que situa la vida de Jesús —la seva persona— en el context de la història del seu temps. Res de tot això se'ns diu directament ni en Marc ni en Mateu ni tampoc en Joan. En canvi, Lluc fa referència a l'emperador de Roma, al governador de Judea, als tetrarques de Galilea, Iturea, la regió de Traconítida i Abilene. I esmenta també els grans sacerdots de Jerusalem. Aquest quadre prou complet assenyalava una clara intenció de Lluc: situar els esdeveniments de la vida de Jesús en el marc de la història de la humanitat. L'objectiu de Lluc va molt més enllà de la narració de les anècdotes o els episodis que són com fites de la vida de Jesús. D'altra banda, en situar el fet salvífic en el cor de la història del seu temps, apunta a un abast molt més gran que les coordenades de Galilea i Jerusalem. Estem davant d'una trajectòria personal que pertany a la humanitat. Més encara, estem davant d'una persona que marcarà aquesta història per dins: Jesús serà el Messies de Judà, però també el Salvador, el Senyor del món (Lc 2,11).

Diguem també, arran de la cita d'Isaïes que ja en Marc dóna el to de la predicació de Joan Baptista, que Lluc l'amplia notablement respecte de Marc i Mateu. D'aquesta forma, Lluc deixa ben clar que el missatge del text d'Isaïes es refereix a tota la humanitat: «Tothom veurà la salvació de Déu». Cal notar a l'ensens que l'abast universal del paper salvífic de Jesús és un tret característic de Lluc. Resulta adient recordar aquí que l'AT grec és una important font d'inspiració per a Lluc. Sobretot en els capítols inicials, que no són objecte del testimoni apostòlic perquè els apòstols no varen ser testimonis de la infantesa de Jesús. L'Antic Testament grec va proporcionar moltes dades que arrodoneixen i complementen la visió de Marc. Lluc es va inspirar en moltes figures de l'Antic Testament per a presentar les escenes que envolten el naixement i els primers moments de la vida de Jesús.

AGENDA

Actes i conferències

175 aniversari de la Parròquia de Sant Cristòfol de Premià de Mar (1841-2016). Dilluns 14 de desembre (21 h), conferència «Comunitats joioses i atraients», reflexió a la llum de l'*Evangelii Gaudium*, a càrrec de Francesc Torralba. Al temple parroquial (pl. Ajuntament s/n). Informació: t. 937 524 225, www.santcristofol.org

Interioritat, memòria i alteritat. Dimensions de l'existència cristiana. Dies 14, 15 i 16 de desembre (19-21 h), reflexions teològiques a càrrec de Gabriel Amengual. A l'auditori de la Fundació Joan Maragall (València 244, 1r). Preu de la inscripció 25 € i cal fer-la a la seu de la Fundació o per c/e: www.fundaciojoanmaragall.org

500 años tejiendo complicidades. Lunes 14 de diciembre (19.30 h), acto de agradecimiento de la Orden Hospitalaria de San Juan de Dios, en la basílica de Santa María del Mar. El acto constará de eucaristía, concierto coral e intervención institucional.

Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglè, 55). Dissabte 12 de desembre

(10-17 h), recés d'Advent amb Montserrat Viñas, monja del monestir de Sant Benet de Montserrat. Cal avisar si us voleu quedar a dinar. *Diumenge 13 de desembre* (18.45 h), audició musical amb el Cor Lerània. Més informació: www.benedictinessantperepuelles.cat

Església de sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - E. Granados, 6). Concerts solidaris de desembre (aportació voluntària): Dijous 10 (18.30 h). Dissabte 12 (18 h). Diumenge 13 (18 h). Per a més informació: t. 617 572 889.

El desierto fértil, de Josep Lluís Vázquez Borau. Dimarts 15 de desembre (19 h), presentació d'aquest llibre de l'editorial Desclée de Brouwer, a la llibreria Claret (c/ Roger de Llúria, 5). Hi intervindran Nicolás Saiz, Albert Llorca i Manel Pousa.

Adoració eucarística a la Sagrada Família. Dijous 10 de desembre, a la cripta, de 20.15 h (missa i vespres) fins a 23 h. Hi haurà confessors des de les 18 h. Inscripció torns adoració perpètua: apartat de correus, suc. 44/44063/08014 Barcelona. Més informació: t. 662 198 630 (Juan Ribas), www.sagradafamiliaadoracio.com

ACTUALITAT

Eucaristia d'acció de gràcies pel ministeri del Sr. cardenal

Diumenge 13 de desembre, a les 17 h

L'acte se celebrarà a la Sagrada Família. Per assistir-hi cal disposar d'una invitació gratuïta, sense la qual no es podrà accedir al temple, atès que l'aforament és limitat per les exigències establertes per les normes de seguretat. Les invitacions es lliuraran a la sala de visites de l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231), de dimecres 9 a divendres 11 de desembre, de 10 a 14 h i de 16 a 20 h, fins a completar l'aforament de la basílica.

Eucaristia d'acció de gràcies

pel ministeri episcopal a Barcelona del Sr. Cardenal Dr. Lluís Martínez Sistach

BASILICA DE LA SAGRADA FAMILIA
Diumenge 13 de desembre de 2015
A les 17:00 h

Resolució d'Invitacions gratuïtes
del 8.111 de desembre de 2014 del Concili Conciliar de Barcelona
V. Decretos 221 de 18 i 14 i del 18 i 2015

Dos nous canonges de la catedral

El dissabte 28 de novembre, en una cerimònia celebrada a la catedral de Barcelona varen prendre possessió els dos nous canonges nomenats recentment: Mn. Robert Baró Cabrera (Sabadell 1971) i Mn. Alfred Sabaté Botet (Barcelona 1974), que apareixen en la fotografia al costat del Sr. cardenal Lluís Martínez Sistach. El canonge degà, Dr. Joan Guiteras, i el Sr. cardenal varen remarcar la vocació d'acolliment pastoral que realitza la catedral de Barcelona.

PALABRA Y VIDA

El Año Santo de la Misericordia

El martes, solemnidad de la Inmaculada Concepción, comienza la celebración del Año Santo extraordinario de la Misericordia, convocado por el papa Francisco con una bula que comienza con las palabras: «Jesucristo es el rostro de la misericordia de Dios Padre.»

Los años santos o los jubileos ordinarios se celebran cada veinticinco años, mientras que los extraordinarios se proclaman en ocasión de algún acontecimiento particular y pueden durar desde unos pocos días hasta un año. En este caso, el jubileo se prolongará hasta el final del actual año litúrgico, es decir, hasta el 20 de noviembre de 2016, fiesta de Cristo Rey del universo. La costumbre de

proclamar jubileos extraordinarios comenzó en el siglo XVI y los últimos años santos extraordinarios del siglo XX fueron los de 1933, proclamado por Pío XI con motivo del decimonoeno centenario de la Redención, y 1983, por san Juan Pablo II con motivo de los 1.950 años de la Redención.

Estas referencias nos muestran el carácter verdaderamente extraordinario de un año jubilar, que se caracteriza por unos dones espirituales especiales, sobre todo la indulgencia plenaria o remisión de la culpa de los pecados, que es también aplicable a los fieles difuntos. El papa Francisco, de acuerdo con la doctrina sobre la Iglesia del Concilio Vaticano II —de cuya conclusión hará dentro de pocos

días cincuenta años—, ha querido que el jubileo se celebre también en todas las Iglesias locales y que en todas las catedrales se abra también la llamada *puerta santa*, que es en Roma uno de los principales símbolos jubilares.

Nuestra archidiócesis de Barcelona ya está preparada para unirse a esta celebración, que se enmarca perfectamente con la pastoral misionera y evangelizadora que ha marcado nuestro caminar como Iglesia diocesana los últimos años. La misericordia de Dios es un concepto fundamental en el magisterio del Papa Francisco. Nuestra comunidad desea sintonizar con él, aplicando con toda fidelidad las disposiciones que ya ha dado el Papa. En la carta pastoral para el presente curso pastoral, que he titulado *Sed misericordiosos*, he recordado que todas las acciones eclesiales que hacemos los cristianos deben surgir de un corazón misericordioso. En nuestra catedral se abrirá también una *puerta santa* y se fa-

cilitará especialmente —y en todos los demás templos de la diócesis— la celebración del sacramento de la reconciliación.

Ya sabéis que el Papa ha concedido que durante todo el jubileo todos los sacerdotes puedan absolver en confesión el pecado del aborto. Y ha dado disposiciones especiales para que las personas mayores o enfermas, que a menudo no pueden salir de casa, puedan ganar la indulgencia jubilar desde su casa cumpliendo las condiciones habituales. También ha determinado que los cristianos y las cristianas que están en prisión puedan hacerlo en las capillas de los centros penitenciarios. Os invito, a todos los diocesanos, a entrar en esta celebración jubilar para poner en práctica las acciones de nuestro Plan Pastoral con motivo de este Año Santo y realizar las obras de misericordia, tanto las corporales como las espirituales.

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH

Cardenal-administrador apostólico del Arzobispado de Barcelona